

МИЛОШ ГРОЗДАНОВИЋ

ОПШТА ТЕОРИЈА СВЕТА
ТОМ ДРУГИ

КЊИГА ДРУГА
БИБЛИОТЕКА СОРАБИА
МГС 256

НИШ – 2010, НИЗА – 7518

**СРБСКИ БОГОВИ,
СРБСКА РАСА,
СРБСКА ЦИВИЛИЗАЦИЈА
И СРБСКА КУЛТУРА
СУ ОСНОВИ ЦЕЛОКУПНЕ
СВЕТСКЕ ИСТОРИЈЕ ЧОВЕКА
ПОЗНАТЕ ДАНАС**

**АУТОР
ПОСВЕТА**

Ову књигу посвећујем свима онима који су одувек били и остали Срби, и који су своје животе без милости стављали у службу СРБА - Српскога Црвеног Бога, и свима онима који су побијени, на колац натакнути, којима су очи извађене, срца чупана, мозак просут и који су спаљивани и на најбезочнији начин убијани и превођени у друге вере

– само зато јер су
СРБИ

Аутор

"Истина је ружна"

Фридрих Ниче

"Истина је србска " (али Срби нису ружни)

Милош Гроздановић

Милош Гроздановић „Општа теорија света“

Након што су примарни физичари готово почев од Њутна па у нашем времену тј. почетком века од Ајнштајна, а нарочито савремени теоретичари теоријског ума спекулативне физике и математике, попут Стивена Вајнберга, Мурал Цил Мејна, Едварда Витена и нарочито Стивена Хокинга, покушали да заснују тзв. теорију свега, појављују се инвентивци још раскошније луцидности.

Генетичари држе да је њихов геномски изум структуре свег материјално духовног бића Свети грал стварности, а истраживачи Церна држе да се једини одговор садржи у тзв. Хигсовом бозону, тзв. Божанској честици микро и макро космоса.

Савремена, а и стара надреалистичка и хипер сензуалистичка уметност, нарочито апстрактни импресионизам и домишљате, а фракталне експресије новатора уметности, покушавају да дају своје одговоре о општем смислу стварности.

Наш, чудесни стваралац, Милош Гроздановић, изгледа је једини до сада дошао до децизивног идентитета природне амбиваленције квадратуре круга.

Још пре готово деценију, готово смо антиципирани могућност да Милош Гроздановић реши фундаменталне загонетке свестварности, па готово и да дође до спознаје Истине Смисла и отуд запазили:

"Питагорин прстен чини фундаменталну аксиому Гроздановићеве расправе. Са сазнајног становишта његов је поступак занимљив и кохерентан спој ирационално - рационалне спознатљивости. Чињеница да пропитује аксиоматику показује изузетну луцидност његова духа и још значајнију храброст његових настојања. У нашој култури мало је књига овакве оригиналности, вишедимензионалног састава и многосмислене структуре. Књига је спој раскошне имагинације и спектакуларне ерудиције.

Част ми је да ову расправу препоручим за штампу.

У Новом Саду 05.02.2003."

Фундаментални одговор на апорију „Квадратуре круга“, у Милошевој **Теорији света** наговештеној у нашем горњем ставу изложен је на следећи начин:

КВАДРАТУРА КРУГА

ПОЛУПРЕЧНИК "ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ"

$r = 2.000\text{км}$

ОБИМ "ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ"

$Опзрп = 2\pi r = 2 \times 2.000\text{км} \times 3,14 = 4.000\text{км} \times 3,14 = 12.560,00\text{км}$

ПОВРШИНА "ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ"

$$Ппзрп = r^2\pi = 2.000^2_{\text{км}} \times 3,14 = 4.000.000 \times 3,14 = 12.560,00 \times 10^3 \text{ км}^2$$

ВИСИНА КЕОПСОВЕ ПИРАМИДЕ

$$В = 146\text{м}$$

РАСТОЈАЊЕ ЗЕМЉЕ ОД СУНЦА

$$Рсз = 146.000.000_{\text{км}} = 146.000.000.000\text{м} = 146\text{м} \times 1.000.000.000$$

ДУЖИНА ЈЕДНЕ СТРАНЕ КЕОПСОВЕ ПИРАМИДЕ

$$Д = 232,9\text{м} = 233\text{м}$$

ПОВРШИНА ОСНОВЕ КЕОПСОВЕ ПИРАМИДЕ

$$Пкеопс = 233\text{м} \times 233\text{м} = 54.289\text{м}^2$$

ПРЕЦЕСИЈСКИ БРОЈ КЕОПСОВЕ ПИРАМИДЕ

$$Впр = 43.200$$

КВАДРАТУРА КРУГА И ПРЕЦЕСИЈСКА – МИЛОШЕВА КОНСТАНТА ПИРАМИДЕ

$$\frac{Пкеопс}{Бпр} = \frac{54.289}{43.200} = \mathbf{1.256} = \frac{Ппзрп}{10.000.000} = \frac{12.560,00 \times 10^3 \text{ км}^2}{10.000.000} = \frac{12.560}{10.000} = \mathbf{1.256}$$

ЗНАЧИ ДА СЕ У ПОВРШНИ "ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ" КЕОПСОВА ПИРАМИДА ПРЕКО КОНСТАНТЕ "ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ" – **МИЛОШЕВЕ КОНСТАНТЕ** – **1,256** ПРЕСЛИКАВА ТАЧНО 10.000.000 ПУТА.

ОВО ЈЕ ЈЕДАН ЈЕДИНИ СЛУЧАЈ ГДЕ СЕ СЕ У ПОТПУНОСТИ ПОКЛАПАЈУ ПОВРШИНА КРУГА СА ПОВРШИНОМ КВАДРАТА

ТО ЗНАЧИ ДА ЈЕ НЕМОГУЋЕ ОДРЕДИТИ ДИРЕКТНО ИЗ ПОСЕБНОГ ОБРАСЦА ПОВРШИНУ КРУГА КАО ПОТПУНО РЕШЕЊЕ, ЈЕР ПОСТОЈИ САМО ЈЕДНО ЈЕДИНО РЕШЕЊЕ И ТО ЈЕ САМО И ЈЕДИНО ЗА КЕОПСОВУ ПИРАМИДУ.

КАДА ПОДЕЛИМО $1.000.000.000 : 10.000.000 = 100$. ДОБИЈАМО БРОЈ 100 КОЈИ ЈЕ БРОЈ ТАЧАКА НА "ПРВОЈ ЗЕМЉИ РАВНОЈ ПЛОЧИ", ИЛИ РЕЧ АСТАЛ КОЈИ СПАЈА БОГОВЕ АСТ И ТАЛ, ИЗИДУ И ОЗИРИСА.

БРОЈ **1,256** ЈЕ **МИЛОШЕВА КОНСТАНТА** ИЛИ **МИЛОШЕВ ЗАРЕЗ** ЈЕ КОНСТАНТА "ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ" ИЛИ ПРЕЦЕСИЈСКА КОНСТАНТА КЕОПСОВЕ ПИРАМИДЕ

ПРВУ ЗЕМЉУ РАВНУ ПЛОЧУ СУ НАПРАВИЛИ БОГОВИ НЕТЕРУ.

КЕОПСОВУ ПИРАМИДУ СУ НАПРАВИЛИ БОГОВИ НЕТЕРУ КАО ПОКЛОН ЉУДИМА И ДА ПОКАЖУ ВЕЛИЧИНУ СВОЈЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ И ЗНАЊА.

Расправе, истраживачки подухвати, најзад и кључно „решење квадратуре круга“ аутора Милоша Гроздановића неупоредиве су у многим својим аспектима. Својом дубином промишљања, интуитивним рефлексјама и исказаним ренесансним енциклопедизмом, просто задивљују. Осим што су по степену оригиналности неупоредиве и истински раритет, оне пружају неоспорне и егзактно математичко – геометријско доказивање.

Ови докази не само да импресионирају математичком елеганцијом, него су по геометријској логичкој снази небориве. Као што је Расел говорио о немогућности оспоравања дијалектичке дубине "Tractatusa" тако је свакоме тешко пронаћи било какву логичку празнину у бриљантном умовању ове велике интелектуалне фигуре.

Са становишта логичко – епистемиолошке форме дело је посве конзеквентно, луцидно, али и до крајње кохеренције доследно.

Гносеолошки статус расправе могу оспорити само научни догматици. То међутим, свим донетима сазнања Милоша Гроздановића може бити највиши комплимент. Мислиоци, филозофи, теолози и научници философске сензибилности делу могу придати епитет "Libra Saeriente" (Књига мудрости). Утешној апологији духа ова је дубоко умна расправа као какав елискир, као Феникс који рађа суштину "коперниковског обрта" изван еуклидовског и гаусовског модела егзактности.

Мотиви аутора су универзално постављени, а тематски оквири и дефиниције наслова само су апроксимације ове велике, а изнад свега скромне и морално узвишене духовне величине.

Укупно узев, импресивно дело Милоша Гроздановића служи на част величанству људског духа уште, а својему народу више од почаст. Ствараоца оваквог кова и апостолске узвишености треба признати као особену појаву у времену духовне атрофије и незнању стихије бесмисла.

Услед тога, моралном нужношћу смо били приморани, да са највишом етичношћу спрам сопствених својстава предложимо штампање овог монументалног дела.

Предговор написао Академик Светислав М. Јарић

Нови Сад 05. Новембар 2010.

СРБИ КАО НАРОД ЦЕНТРА НА НАЧИН МИЛОША ГРОЗДАНОВИЋА

Све што је до сада Милош Гроздановић урадио на подручју античке историје Срба, урадио је захваљујући математици. Његов непромењени став да је само математика врхунски и непорециви вредносни судија, овом приликом долази до свога апсолутног врхунца. Његова увереност да се суду математике не може ништа супроставити довела га је до саме изворишне тврдње – да је нужно да историјска наука мора да постане егзактна наука, јер се тиме ослобађа свих стега неморалног мешања у историјске процесе и догађаје. Тиме се испуњава и прометејска замисао Сер Исака Њутна да нико Небу и његовој математици није дорастао.

Ова књига удара потпуни темељ новој историји. Историји без предрасуда и религијске мржње. Историја коначно казује да је у неком времену пре познате историје заиста постојало нешто – неки процес, који је довео до тога да Срби постану народ ЦЕНТРА. Казивање Милоша Гроздановића је заиста грубо и крајње неприхватљиво за све оне, како их је поштовани гдин. Проф. Др Светислав М. Јарић окарактерисао "научне догматике".

Сходно томе, ова књига превазилази не само србску, већ уопште и историју човека као таквог, и математичким поступцима дефинише не само планету Земљу, и како он воли да каже "Његову Прву Земљу Равну плочу" већ полази од самог прапочетка стварања Свемира. Бесмисленост постојећих теорија хаоса мора да напусти научни сцену, и да уместо тога дође уређени систем посматрања и Свемира и човека.

Поступак постављања хипотезе "Прве Земље Равне Плоче" разоткрива нову чињеницу, да то више није хипотеза, већ чисто математички доказана физичка реалност. Ново светло изучавања старе грчке филозофије доводи га до сазнања зашто су сви стари филозофи медитирали и филозофирали на тему физике. Милош Гроздановић нам казује да је то знање било намерно, као што је и намерно знање Великих обележивача – Мојсија, Александра Македонског, Константина Великог и других, било једно те исто знање.

Моји први закључци о хипотези коју нам је поставио Милош Гроздановић су били амбивалентни: са једне стране сам схватао да је могуће математички остварити неке закључке о Првој Земљи Равној Плочи, али са друге стране нисам никако могао да схватим процес изградње исте. Будући да као грађевински стручњак морам математику да стално користим у мојим архитектонским решењима, то сам више увиђао да је поступак који је дао аутор ове књиге потпуно могуће извести и практично. Заиста јесте нама невероватно да се прави нашом данашњом технологијом прстење од по 400км пречника и више, али зашто то не би било заиста доступно онима које ми називамо Боговима. Аутор их назива БОГОВИ НЕТЕРУ, и тиме вишезначно нам утире нови пут за нова размишљања.

Више научних доказа који су уврштени у ову књигу показују да ауторов став деле и многи други стручњаци широм света. Чињеница је да су тектонски чворови и тектонске раселине које су описали руски научници повезани са хемијским елементом Радоном, а који је највише експониран у Нишу, тачније у Нишкој Бањи, указује на једну од могућности да се заиста можда могла десити најфасцинантнија од свих поставки аутора, а то је да је заиста хало Полонијума 218 постојао у граниту, а који има време распада од само 3 минута, јер тада – у тих 3 минута је дошло до окамењивања целог гранитног слоја, а тиме и постављање у живот Прве Земље Равне Плоче.

Но ова најневероватнија ауторова тврдња има у себи још један доказ који не оставља никога спокојним. То је теорија малих бројева, који заправо чине овај свет видљивим и градљивим.

Хорусов зарез, Питагорин зарез и Милошев зарез - константа дефинитивно праве потпуно нову слику СВЕТА.

Он воли да каже да је решио КВАДРАТУРУ КРУГА за један специјални случај: Кеопсове пирамиде. Та математичка формулација је дефинитивни доказ по њему да су постојали и Богови као СТВАРАОЦИ ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ и ЉУДИ КАО ОНИ КОЈИ СУ СА СВОЈИМ БОГОВИМАА НАПРАВИЛИ ПИРАМИДЕ, И ТАКО ПРИХВАТИЛИ ЈЕДАН ДЕО ЊИХОВОГ ЗНАЊА.

На научним скуповима о античкој историји Срба које смо до сада урадили, дух новог је био и остаће увек присутан. На њима су представљени и други научни радови Мр. Драгољуба Антића, који је са својим познавањем и историје и процесима из физике дошао до комплексне слике миграција народа.

Допринос Милоша Гроздановића новим истраживањима античке историје Срба је немерљив, и то је потврдио и на предавању о Вишезначности србског календара, поводом прославе дана Светог Саве на факултету "Институт Екоман" у Нишу, као и на научном скупу одржаном за Видовдан ове године на тему античке Нисе и Нино Бака. Храброст његовог поступка математичког моделирања света и историје још једном су

дошли до потпуног успеха, када је дефинитивно постало јасно да је Нино Белов, тј Нино Бак особа која није из 21. века старе ере, већ да је то заправо СРБСКИ ЦРВЕНИ БОГ, и да је он заслужан за србски календар и данашње бројање времена у Срба од 7518 година.

Желим аутору Милошу Гроздановићу пуни успех ове књиге, која нам даје нову визију како је овај свет настао и како су Срби постали народ центра.

Академик Проф. Др Радивоје Ђурин Манчић

У Нишу, античкој Низи.

О Митровдану, Лета Господњег 7518. године,

ПРЕДГОВОР АУТОРА

Сви народи света у свом националном бићу, свесном и несвесном, генерички садрже свест о Богу, Божанствима, Духовима, анђелима, стварању света, о прародитељима нације, ликовне представе које могу бити апстрактне или конкретне или апстрактно – конкретне, свецима, календару, бојама, застави, катаклизмама, астрономији, као и одређене бројчане вредности које се уклапају у њихов вредносни систем.

Неки су у свом образложењу егзактнији, други фрагментарни.

Све њихове спознаје су утицале да се сва та сазнања уткају у етнос и да се формира митска свест, затим религиозни систем и фолклор који представља сво скупљено генеричко искуство "од почетка стварања нације".

Круна свег напора је формирање језика који долази као конвергентни елемент културног сажимања. Језик даје поетску вредност свим претходним наведеним елементима, и даје њихову вредност изражену у вокалним вредностима које сажимамо у "вредност говора". Кажем "вредност говора", јер се говор касније јавља као главни конститутивни елемент формирања нових нација. Пример за то је очигледан ако сагледамо сва наша искуства када смо видели на делу да су се од србског језика и србског народа као носиоца тог говора, формирала назови "нова језичка структура" која је довела прво до формирања хрватског језика, па затим бошњачког, и на крају црногорског језика. Новатори тих новокомпонованих језика очигледно сматрају да је језик богомдана играчка са којом се погодно политички манипулише.

Но то није случај само сада. То је заправо процес који траје дословно много, веома много хиљада година!?

Изучавајући митове и религију као и остале структуре старих цивилизација увидео сам да постоји шематски образац који омогућује да се међу свима њима пронађе шема која спаја све њих и даје основу за разматрање отворене могућности да су сви они имали праузор који је послужио да се остваре заједнички елементи.

Основа свега тога је математичка поставка која дефинише на потпуно другачији начин све досадашње митске и религиозне структуре. Филозофска контемплација која поставља питања, али духовно не задире до темеља

Значи, математика је главни ослонац којом и сада покушавам да дефинишем. Сада је на сцени владавина Теорија хаоса, а ја желим да на то место дође владавина Теорије математике.

Посматрајући развитак друштва Европе, учачамо неке нелогичности и

видимо велику дивергенцију мишљења. Да ли је то баш толико логично?

Теорија Хаоса је у науци Европе најзаступљенија, и даје дефинитивно опредељење према "појму случајности" као његовом највећем открићу!?

Заиста, хаос као основа даје појам случајности као надградњу и улива у њега сву каснију основу да су остварени резултати једино тако научно релевантни!?

1) Теорија Хаоса је почела са Дарвиновом теоријом еволуције. Коначно су нађени корени човека, да је изашао из мора, да се попео на дрво, сишао са њега и коначно проходао и постао хомо сапиенс.

Размислите мало: изаћи из мора – попети се на дрво – сићи са дрвета – проходати копном. Кажу – то је трајало милионима година!? Али ово је најбоље – каже се да је постојао "извесни" неандерталац који је имао већу лобању од данашњег човека!?. И каже се дословно – да духовност коју ми данас имамо да смо наследили од њега!?

И кромањонци су имали веће лобање од нас и били су виши од нас!?

Па ко смо ми онда, када смо на степеници званично после њих!? Није ли данашњи човек почео да силази са историјске сцене? Ако су ови наведени били већих габарита него ми, шта смо онда ми добили у наслеђе, и шта очигледно не разумемо у својој добијеној лектури!

Једна ствар само озбиљно квари сву ову научну дискусију – број хромозома. Наиме број хромозома неандерталца је 45, а број хромозома човека је 46. Случајно је и број хромозома мајмуна 45.

Један хромозом више у човека, али велика разлика у расту – **или у свему**.

2) Следи Теорија "Великог праска" или "Биг бенг" теорија. Опет се тврди да је из једног водоника, деобом, дошло до масовног увећања истог, и да је дошло у једном тренутку до застрашујуће експлозије, која и данас траје, негде далеко на рубу васионе – нико не зна где је то – и праве се све нови и нови светови.

Десио се неки квалитативни скок и ето Вам одједном планете Земље!

Имамо још једну теорију хаоса, а то је теорија о језику. Као људи гледали – буљили – срицали – цртали каменом и гле чуда – језик.

Све теорије хаоса – без обзира да ли се ја или неко други чудило, збуњивао, постале су камен основа – темељац данашње науке.

3) Теорија хаоса у језику као случајног процеса. Готово не могу да поверујем озбиљност научника, рецимо као гдина. Ноама Чомског који је и дефинисао теорију о језику као махнитој и случајној артикулацији.

Аристотел је, иако га слове као једног од највећих умова свих времена, допринео да се његова наказна теорија о геодетричности Сунчевог система одржи до скоро 18. века. Па добро, рећи ће неки, ипак је дао велики допринос науци, када је он највише од свих на ту тему размишљао.

Намерно нисам ставио знак узвика и знак питања, јер изгледа да сам нашао почетну тачку за утемељење не – науке као званичне науке.

Тај исти Аристотел је добио од свог ученика Александра Македонског глинене таблице из Бабилона са свим знањима и појавама на небу до 1903. године старе ере. Како је онда то могао да уради нечасно, осим да то није са намером учињено.

Или Аристотел није ни постојао, него је неко други то написао!!!???

Или је Аристотел све то прочитао, и бацио, а себи дао право – јер нема више Бабилона – да да нову науку!!!???

Све ове књиге горе наведене представљају на неки начин сублимат различитих научних приступа и искустава, који без обзира на велики спектар сагледавања проблема

старих цивилизација, *све једноставно говоре да су не само у Египат, већ и у Сумер, а и на друга стара цивилизацијска места упали неки напредни људи у неком историјском времену.*

Ко су били ти људи?

Очигледно је, да без обзира што ниједан од страних аутора не говори директно о Србима, заправо цело време сви они причају о њима. Ја сам цртајући моје кругове (*извини Архимеде, али прстенови су моји!*), имао управо на уму да се општим теоријама у историји доста приговара јер немају доста подлоге под ногама.

Утемељити историју некога народа је тежак посао, али моји *прстенови* управо дају *генеричку базу да је математика основни терен кретања, а тек на основу математичке фундираности, прелазим на други терен где математички начин размишљања уткајем у историјску надградњу.*

Зехарија Сичин говори о Сумеру, кога он сматра правилно Шумером, и говори о математичкој позадини формирања и Сумера и Египта.

Грејем Хенкок и Роберт Довал дају такође математичке доказе који показују да су и Египат, Сумер, Маје, Инке итд. били прави *математички зналци*, са таквим префињеним знањем тајни и ума! и свемира! и Земље!

Овим путем исказујем своја најдубља дивљења свим старим цивилизацијама, и нека им је вечита и слава и хвала за огромно знање које су имали и за оно што су нам оставили.

Зато је и моја основа математика?

Очигледна чињеница да званична историја стоји у релативно јакој свађи са математиком, даје њен резултат сходно својој досадашњој методологији рада – *као велику грешку у времену и простору.*

На неколико примера показаћу да је управо математички модел мишљења био покретач знања човека.

Ако желите да обиђете планету Земљу и видите њену географију требаће Вам скоро цео живот – некада. Али се зато човек досетио нечега другог. Одабрао је једну тачку, на којој је могао сваке ноћи да седи и да посматра Небо. Поука за то је била што је прво видео да Сунце излази на истоку и залази на западу. Уочио је да постоји константна промена у току године, али да се то циклично кретање Сунца понавља сваке године – *математички врло прецизно*. Зато је по тој математичкој законитости кретања Сунца, видео да постоје четири годишња доба, и да им је дао имена – пролеће, лето, јесен и зима.

Међутим, *човек је стајајући у месту, могао да цео небески свод види, а да при томе не закорачи ни корак*. Све је било величанствено, као на тањиру постављено.

А онда је видео да ноћу постоје на Небу предмети који сјаје, мањи од Сунца, као Месец, али мањи и од Месеца. Тај месец има своје кретање од 28 дана око Земље, и то су такозвани Лунарни месеци и Лунарне године.

Али, и мањи објекти од Месеца, имају своју јачину, боју, и периоде јављања и нестајања. Уочили су да постоји неки велики склад у груписању звезда, и те складове пренели на земљу. Нацртали су ТРОУГАО, и почели да броје – један, два, три...

Онда су видели да има још цртежа, као КРСТ, као СЕДМИЦА, као ОСМИЦА...

Онда су рекли: троугао има нечега три, а та три имају нечега по један, па хајде да их ређамо...И добили смо бројање.

Онда се јавила и мудрост: "Од један до два, од два до три, а од три цео свет..." велика мудрост великог ЛАО – ЦЕА.

Нацртани цртежи направише прво општу радост, а онда радост у појединим главама, јер се неко сетио да направи нешто слично у камену.

А онда је тај ТРОУГАО од камена човек ЗАРИО У ДРВО, ЗЕМЉУ, са чиме је почео да сече, оре, прави копља, лукове и стреле и...

....тај ТРОУГАО је научио људе да постану људи. И ништа више не беше исто као пре. Зарили су тај ТРОУГАО у Земљу, посејали семе, нахранили се...

А онда су повукли линију на камену и почели да пишу Божије речи, које као семе падаше у бразду, начињену од тог истог камена...

Без обзира колико се људи званичне науке трудили да објасне да је све хаос, ипак је ***прво знање математике преко астрономије допринело ономе што зовемо данас "Цивилизација човека"***.

Мит о "Првој Земљи равној плочи" постоји свуда, међу свим народима света. Али, ако су видели небо, које ми данас видимо, како су онда знали да напишу слово ***М***?

То је већ велика мистерија. О тој мистерији слова ***М*** сам већ написао у својој четвртој књизи.

Могу слободно да кажем да сам и ја гледајући Небо са једног места ипак успео да преко његових слика које сам прочитао, дешифрујем и мистерију Египта.

Сви докази набројани до броја 72 су само један део онога што сам открио, видећете и сами да их има доста више.

Број 72 је Озирисов број. То је број дана које Хорус припрема Озириса за успон на Небо. ***Али, то је заправо број који одговара броју година који је потребан да Сунце на небеском точку прође један лучни степен. Будући да је један зодијачки знак вредан 30° степени, то значи да један зодијачки знак траје 2160 година.***

Надам се да ће ова књига дати даљег подстрека не само мени, већ и многим другим истраживачима, да укључе сва своја знања, јер овим је само мало отшкринут проблем велике тајне зване Египат. ***Ја упорно инстистирам на једној идеји водиљи – да су не само Египат, већ и све остале старе цивилизације биле на једном високом нивоу, нивоу о коме ми само можемо да сањамо данас.***

То што њих "наоко" више нема, не значи да ОНИ нису својим знањем пробили временске и просторне баријере, и да сада обитавају у неком паралелном систему.

Ми само имамо превише лепо мишљење о нама данас, да једноставно не можемо више од нарцисоидности да видимо праву истину.

Моја захвалност БОГОВИМА НЕТЕРУ КОЈИ СУ ОСМИСЛИЛИ ОВУ ЦИВИЛИЗАЦИЈУ ЉУДИ.

Надам се да ћемо нешто научити до доласка АПОФИСА!?